

معرفی دو نوع اعتبار مالیاتی در جهت حمایت هدفمند از سرمایه‌گذاری

اعتبار مالیاتی در قالب‌های تحقیق و توسعه و سرمایه‌گذاری، راهکاری اثربخش برای ارتقای زیرساخت‌های صنعتی و فناورانه کشور است.

به گزارش پایگاه خبری اکونوآوری در چارچوب سیاست‌های حمایتی حوزه مالیات، اعتبار مالیاتی به گونه‌ای طراحی شده که بتواند نیازهای متنوع بنگاه‌ها در مرحله توسعه فناوری و همچنین گسترش ظرفیت‌های تولید و سرمایه‌گذاری را پوشش دهد. به همین منظور، این ابزار در دو دسته اصلی تعریف شده است: «اعتبار مالیاتی تحقیق و توسعه» و «اعتبار مالیاتی سرمایه‌گذاری». هر یک از این دو دسته با هدف مشخص و ضوابط ویژه خود، بخش متفاوتی از فعالیت‌های اقتصادی را مورد حمایت قرار می‌دهد.

اعتبار مالیاتی تحقیق و توسعه، معطوف به پروژه‌هایی است که ماهیت نوآورانه دارند و در آن‌ها تولید دانش فنی جدید، توسعه فناوری‌های نو، بهبود فرآیندها، طراحی محصولات و خدمات پیشرفته یا ارتقای کیفی قابل توجه مدنظر است. شرکت‌ها می‌توانند هزینه‌های مرتبط با این پروژه‌ها را در صورت انطباق با معیارهای تعیین‌شده، به عنوان اعتبار مالیاتی ثبت کنند. این اعتبار، پس از تأیید، تا سقف مشخصی از مالیات عملکرد آن‌ها کسر شده و در صورت مازاد بودن، قابلیت انتقال به سال‌های بعد را دارد.

در مقابل، اعتبار مالیاتی سرمایه‌گذاری بیشتر بر توسعه زیرساخت‌های فیزیکی و تولیدی، نوسازی و به‌روزرسانی خطوط تولید، ایجاد واحدهای جدید، تکمیل زنجیره ارزش و توسعه ظرفیت‌های صنعتی متمرکز است. بنگاه‌هایی که در این حوزه‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند، می‌توانند بخشی از هزینه‌های سرمایه‌ای خود را در چارچوب ضوابط، به اعتبار مالیاتی تبدیل کنند. نتیجه این سازوکار، کاهش هزینه تمام‌شده طرح‌های توسعه‌ای و ایجاد انگیزه بیشتر برای حضور بخش خصوصی در پروژه‌های بزرگ صنعتی است.

وجود این دو نوع اعتبار مالیاتی، به سیاست‌گذار امکان می‌دهد تا بر اساس اولویت‌های توسعه‌ای کشور، مشوق‌ها را به سمت بخش‌های راهبردی هدایت کند؛ به گونه‌ای که هم نوآوری فناورانه و هم گسترش ظرفیت‌های تولیدی مورد پشتیبانی قرار گیرد. این ترکیب حمایتی، در نهایت می‌تواند به ارتقای بهره‌وری، افزایش تولید با ارزش افزوده بالا و تقویت جایگاه اقتصادی کشور در زنجیره‌های ارزش منطقه‌ای و جهانی منجر شود.